

Piše: Zoran Buhač, pedagog

„Glazba je zvonka radost!“ govorila je nekad reklama na TV za glazbene emisije i koncerte. Danas kada živimo u svijetu gdje nam je radost prijeko potrebna, moramo se sjetiti glazbe, jer niti jedan oblik umjetnosti nije toliko raznolik, jednostavan i kompliciran da se bilo tko, pa i mala djeca njime nebi mogla baviti. Glazba je u vrtiću jako važna, djeca upoznaju svoj glas, svoj ritam, uče se izražavati, uz pjesme uče o mnogim stvarima koje ih okružuju kao i mnoge druge iskorištene i neiskorištene mogućnosti glazbe u dječjem vrtiću. Zahvaljujući nacionalnom programu Ruksak pun kulture u organizaciji Ministarstva kulture i Ministarstva znanosti i obrazovanja gostovala nam je jazz glazbenica Melita Lovričević sa svojom glazbenom radionicom za stariju i predškolsku skupinu. Djeca su imala prilike upoznati i izraziti vlastiti ritam, kao i melodiju (melodije su se i posuđivale). Bilo je razgovora o glazbi i glazbalima. Nakon toga su djeca imala priliku zasvirati na jednom vrlo neobičnom instrumentu – Metalofonu gdje je svako dijete dobilo glazbalo s jednim tonom. Na osnovu muziciranja su upoznali i harmoniju, a zatim i stvorili svoju malu udraljkašku simfoniju. Izražajnost glazbe je došla najviše do izražaja prisposobljavanjem priče Ivane Brlić Mažuranić „Kako je Potjeh tražio istinu“ glazbenim interpretacijama djece određenih dijelova priče. Za kraj smo dobili na čuvanje i korištenje jednog doista jednostavnog, a neobičnog instrumenta – kalimbe. Ovaj je događaj pokazao koliko ovakav nacionalni program može biti koristan za neku ruralnu sredinu gdje će djeca imati prilike upoznati nešto što nekim očekivanim kanalima nikada nebi imali prilike. Do nekog novog susreta i srca i ruksaci su nam puni kulture i glazbe, a kad i ako se isprazne, potražiti ćemo još inspiracije.

